

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 208.

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRIZE

VOOR 3 MAANEN,

te Amsterdam..... / 1.75.
en Bussetaten franco..... 25.

Advertentien.

ZEVEN REGELS of minder..... / 1.75.
Elken regel meer..... 25.
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling.... 35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en
Wetenschappen.

BESCHOUWINGEN

OVER DEN

Tegenwoordigen Stand van Zaken.

Onder dit opschrift leest men in de Nos. 122 en 123 van de *Arnhemse Courant* een artikel, over de, ten aanzien der Belgische geschillen, door het Gouvernement gevolgde Staatkunde, waarin de schrijver poot te bewijzen: dat het uitsluitend belang van Noord-Nederland, des noods met opoffering van de regten der dynastie, tot op het laatste van 1831 niet is geweest de eenige drijfveer van de handelingen der Regering, het eenig beginsel harer Staatkunde; dat zij zich geenszins de uitsluitende behartiging van de welvaart, zelfstandigheid en verdediging der getrouw gebleven gewesten heeft ten doel gesteld, door dezelve tot eenen nieuwen Staat te vestigen, maar dat zij alleen heeft getracht eene bloote administratieve scheiding der beide deelen van het Koninkrijk der Nederlanden tot stand te brengen, ten einde op deze wijze de regten van het Huis van Oranje op België te handhaven, waardoor de belangen der natie aan die der regerende dynastie zouden zijn opgeofferd geworden.

Dat de Regering steeds heeft getracht België weder aan haar gezag te onderwerpen, en alleen het protocol van den 29 Januarij 1831 aannam, dewijl haar dit nog hoop overliet, dat zich in België eene partij ten voordeele van eenen vorst uit het Huis van Oranje zoude opdoen, — dit, meent de schrijver «toonen de omstandigheden, waaronder de tiendaagsche veldtocht is aangevangen, en de gevolgen, die hij, zonder stuiting, zou hebben moeten na zich slepen.»

«Nadat» zegt de schrijver «eindelijk vorst Leopold op den 20 Julij zijne intrede had gedaan in Brussel, heeft de Regering elf dagen later, — en dus nadat alle hoop vervlogen was, om door Belgischen invloed de regten der dynastie gehandhaafd te zien — bij eene verklaring van den 1 Aug. aan de Mogendheden haar voornemen te kennen gegeven, om de wapenen op te nemen, op denzelfden dag het voorwaarts doen bevelen, en op den 3 Aug. den krijg doen aanvangen.»

«En meent gij dan nu in ernst, goedwillige landgenooten!» dus gaat hij voort, «dat die veldtocht, aangevangen onmiddellijk na de aanvaarding van het Belgisch Koninkschap, en onder den schijn van alleen te beoogen voorwaarden van schikking, bij uitsluiting het belang der getrouw gebleven gewesten, en niet de regten der dynastie ten doel had?»

«Veronderstelt voor een oogenblik, dat er geene Fransche legermacht ware tusschen beiden gekomen, en de Prins van Oranje, aan het hoofd der legers, zegevierend Brussel ware binnengetrokken. Ei, lieve lezers!» dus vraagt de schrijver, «gelooft gij, dat de Prins van Oranje dan niet onze legermacht goedwillig zou zijn teruggetrokken, zoodra de Belgische Regering, door hare onderteekening, tot de protocollen zou zijn toegelaten?»

Wijden wij eenige oogenblikken aan het onderzoek, in hoeverre des schrijvers bevestiging overeenkomt met de ware toedracht der zaak.

Het is in de eerste plaats eene volstrekte onwaarheid, dat de Koning der Nederlanden de belangen der natie aan die van Hoogstdezelfs geslacht zoude hebben opgeofferd, en dat hieraan, gelijk de schrijver het wil doen voorkomen, het langgerekte *status quo* zoude te wijten zijn. Dikwijls genoeg heeft Z. M. zich bereidwillig betoond, om de zaak ten einde te brengen, maar nauwelijks deed Hoogstdezelve eenen stap, om tot de eindschikking te geraken, nauwelijks verklaarde hij zich geneigd, om toe te treden tot een door de in Conferentie vereenigde Mogendheden voorgedragen verdrag, of aanstonds traden de Belgen met steeds onbeschaamder eischen te voorschijn. Een onwederlegbaar bewijs levert hiervan het decreet van het zoogenaamde *Congrès National* van 1 Februarij 1831, inhoudende een protest tegen het protocol van 20 Januarij n° 11, van welk protest de Conferentie zelf, in haar protocol van 19 Februarij n° 19, verklaarde, dat de ongelijkheid der in hetzelfde vervatte vorderingen, op de provincie Limburg en het Groot-Hertogdom Luxemburg, boven allen twijfel was verheven, daar dezelve zich grondten op een *post limini*, hetwelk alleen aan onafhankelijke Staten toekomt, en waarop dus België niet mag aanspraak maken, vernits hetzelve nimmer als zoodanig is erkend.

Een schitterend bewijs van belangeloosheid niet alleen, maar van opoffering van de dierbaarste regten van Hoogstdezelfs dynastie aan het belang

van den Staat, gaf de Koning ten aanzien van het Groot-Hertogdom Luxemburg.

Bij artikel II der door Z. M. aangenomen voorwaarden van scheiding, vervat in het protocol n° 11, werd het Groot-Hertogdom Luxemburg uitdrukkelijk verklaard eene bezitting te zijn van het Huis Nassau, en het is dit te meer, daar de Koning dit Groot-Hertogdom verkreeg tot vergoeding voor de Nassausche erflanden, gelijk zulks ook door de Nederlandsche gevolmagtigden ter Conferentie werd aangevoerd, in hunnen brief van 6 Junij 1831. Welke bezitting daarom voor den Koning Groot-Hertog nog zoo veel te grooter waarde moest hebben, daar (gelijk zulks ook aan de *Arnhemse Courant*, volgens zijne eigene vroegere bekentenis, bewust is,) de Groot-Hertogelijke kroon niet op het hoofd van eenen volgenden Koning uit Hoogstdezelfs stamhuis zal overgaan.

Niettegenstaande dit alles, heeft de Koning niet gearzeld, om, zoo ras de schijn zich opdeed, dat eene eindschikking, door het voeren der onderhandelingen over het Groot-Hertogdom Luxemburg, te Londen zoude kunnen bespoedigd worden, (zie prot. n° 36 van 30 Augustus 1831) hierin toe te stemmen, en, bovendien, zich in zoo verre tot opoffering van eigen belangen bereid getoond, dat Z. M. de toestemming der doorluchtige agnaten tot den afstand van een gedeelte des Groot-Hertogdoms zelf heeft aangevraagd.

Wie durft nu, wij vragen dit aan elken rechtgeaard Nederlander, wie durft nu, na dit alles, nog met een voor God en de Maatschappij oprecht geweten staande houden, dat de Koning der Nederlanden de belangen zijns volks aan die zijner dynastie opofferde?

Het bewijs, hetwelk de schrijver in de omstandigheden, waarmede de tiendaagsche veldtocht is aangevangen, meent te vinden, voor zijne bewering, dat de Koning hoopte in België eene partij te zien opstaan, ten voordeele van eenen Vorst uit het Huis van Oranje, en dus daarmede de belangen zijner dynastie op het oog had, kunnen wij geenszins voor geldig erkennen. De Koning nam de protocollen van den 20 en respectievelijk van den 27 Januarij aan, ten einde hierdoor aan de bestaande verwikkelingen een einde te maken; maar toen nu de oproerige gewesten weigerden tot deze schikking toe te treden; toen steeds hunne vorderingen onbeschaamder, hunne nitdrukkingen beleedigender werden; toen zij zich niet ontzagen Oud-Nederland en hunnen wettigen Souverein op alle mogelijke wijzen te torgen en te hoonen, toen zag de Koning zich, voor de eer der Natie, genoodzaakt, deze verwaften oproerlingen te tuchteren. Hierom klook het voorwaarts! hierom gevoelden de Belgen in tien roemvolle dagen de kracht onzer wapenen, en, zonder te willen gissen, hoe de Regering zoude gehandeld hebben in het door den schrijver gestelde geval, wanneer geene Fransche legermacht ware tusschen beiden getreden, wij verklaren niet te kunnen inzien, waarom de aanneming der protocollen van 20 en 27 Januarij den Koning zou hebben moeten verbinden, om aan de Belgen, indien zij, na eenen zegevierenden intogt des Prins van Oranje in Brussel, eens hadden verklaard tot deze protocollen, (die zij op zoo hoogten toon hadden verworpen), nog te willen toetreden, om, zeg ik, aan de Belgen, zijne oproerige onderdanen, alsdan nog de moedwillig verbeurde bevoegdheid daartoe gunstig te bewilligen, en waarom Hoogstdezelve niet het regt zou hebben gehad hen te behandelen als overwonnen miters, die hunne ooren voor de stem der rede hadden gesloten. Dat hierdoor de regten der dynastie op België zouden zijn gehandhaafd geworden is natuurlijk, maar wij kunnen niet inzien, hoe of waarom dit zoude geweest zijn ten koste der belangen van Oud-Nederland. Even weinig kunnen wij begrijpen, hoe, indien de Koning, gelijk de *Arnhemse Courant* schrijver zegt, getracht hadde om bij de Conferentie eene bloot administratieve scheiding onder dezelfde Souverein te bewerkten, of om eenen Vorst uit het Huis van Oranje aan het hoofd van den Belgischen Staat te plaatsen, de belangen der getrouw gebleven gewesten daardoor zouden zijn benadeeld geworden. Bij eene bloot administratieve scheiding toch had Nederland gelegenheid gehad de voordeelen te blijven genieten, die de vereeniging met België aan hetzelfde opleverde, en ook bij de verheffing van België tot eenen afzonderlijken staat, ware het voor Nederland in allen gevallen verkieslijker geweest, dat aldaar het bewind hadde berust in handen van eenen Vorst uit het Huis van Oranje, dan dat de Belgische troon bestegen wierde door eenen Vorst, aan eene voor Nederland vijandige leiding onderworpen.

Inderdaad, wij herhalen nogmaals, niet te begrijpen, hoe, bij eene herstelling des koninkrijks, met eene afgescheiden administratie, onze

regten zouden geleden hebben; de schrijver vraagt, wel is waar: «zou het geene dwaasheid geweest zijn, terwijl het bestuur den ganschen omkeer van zaken aan omstandigheden toeschreef, onafhankelijk van zijnen wil, een rijk te herstellen, dat in het stelsel van onfeilbaarheid des bestuurs op den duur niet in stand te houden, en met geene mogelijkheid te regeren was?» Maar deze voorstelling is onjuist. De omstandigheden, onafhankelijk van den wil der regering, werden geenszins te weeg gebracht doordien het haar onmogelijk was het land te regeren; zij waren, volgens het oordeel des Graven van Hogenlopp, gevolgen van de vijandige gezindheid der beide natien tegen elkander, die zich in de Staten Generaal, in telkens herhaalde botsingen, openbaarde, de regering in den moeilijksten toestand plaatste, en hoofdzakelijk was te weeg gebracht, door die verraderlijke inblazingen van buiten 's lands, welke de Hollanders en Belgen voorstelden als twee volken, die nimmer betrekking tot elkander hadden gehad; inblazingen, waarvan de ongerijmdheid en kwade trouw voor ieder, die eenigermate de geschiedenis kende, zonneklaar was blijken, maar die evenwel haar doel bereikten.

De schrijver beschuldigt ook nog het Bestuur van heden goed te keuren, wat het gedurende zes jaren als onaannemelijk verwierp. «Bij onderzanding wetende,» zegt hij «dat geen oorlog tegen België denkbaar was, zonder eenige toezegging, zonder eenig vooruitzicht op een beter verdrag, (want ondanks alle fraaie voorstellingen, is zulks nu voldoende gebleken), heeft onze regering geweigerd, halstarrig geweigerd, gedurende ruim zes jaren, en is zij eindelijk, daartoe gedrongen door eene ondanks zich zeve meer en meer dreigend geworden houding der vertegenwoordiging, toegelaten tot hetgeen zij vroeger voorgaf den ondergang der natie te berekkenen, te zijn onaannemelijk, en verre verwerpelijker dan het *status quo*.»

«Vergeven wij het Ministerie ook deze verregaande inconsequentie.» Maar, indien er vergiffenis voor inconsequentie moet geschonken worden, wij gelooven, dat niet het Gouvernement, maar de schrijver zelf die noodig heeft.

Immers de schrijver zegt, dat de regering gedurende zes jaren halstarrig weigerde de 24 artikelen aan te nemen, zonder eenig vooruitzicht op een beter verdrag, dat is, niet andere woorden, zonder eenige hoop of oogmerk.

Maar dadelijk daarna vraagt hij: «Waarom had dan in 1831 en later de weigering plaats der 24 artikelen?» en hij antwoordt: «Omdat het Ministerie verkoos te speculeren op den toenmaligen wankelenden staat van zaken in Europa, omdat het hoopte op de hernieuwing van den stand van zaken, welke vóór 1830 had bestaan, omdat het verwachtte een omkeer in België en in iederen tegenstand, welken het jeugdig bewind in dat land ondervond, nieuwe stof aanleef voor de verlevendiging der hoop.» In dit antwoord, hetwelk de schrijver zich zelfen geeft, beweert hij derhalve, dat de Regering wel degelijk met de weigering der 24 artikelen eene hoop en een doel had. — Maar, dat doende, handelt hij niet consequent.

De inconsequentie, welke de schrijver aan de Regering ten laste legt, is mede niets anders dan eene hersenschijn, uit eigen tegenspraak geboren. Hij zegt eerst, dat de Regering weigerde — daarna zegt hij, dat de Regering haar ondanks, door de meer en meer dreigend geworden houding der vertegenwoordiging, tot de aanneming der 24 artikelen is gedrongen. Kan men dan redelijker wijze hem inconsequent noemen, van wien men zegt, dat hij geweigerd heeft dit of dat te doen, maar dat hij uaderhand hetzelfde toch gedaan heeft uit dwang.

De schrijver schijnt overigens niet te hebben ingezien, dat zijne beschuldigingen zelve eene lofzede bevatten op het beleid der Regering, daar hij zegt, dat zij in 1838 toef, «omdat zij eene daad van schijnbare en tardive toegevendheid verkoos, boven eene openbare scheuring tusschen haar en eene vertegenwoordiging, welke vroegere houding zulk een onwaardigbaar schild had opgeleverd tegen de aanvallen der Mogendheden.»

Zonder ons te willen ophouden met eene wederlegging der vinnige uitdrukking van schijnbare toegevendheid, welke tot de magtspreukige aantijgingen behoort, die den partijgeest kenteekenen, merken wij enkel aan, dat dit werkelijk den lof van zorgende wijsheid aan de Regering geeft, die, in geval er wezenlijk vrees hadde bestaan voor eene scheuring tusschen haar en de vertegenwoordiging, dan toch, volgens den schrijver, in dezen betoond zoude hebben, toegevendheid verkieslijker te achten, boven binne-landsche verdeeldheid en mogelijken burgerkrijg.

MINNENWERK.

DE KONIJNENHOLEN OP HET KERKHOF.

(Verloof en Slot.)

«Eerst schoot ik vrij onbehendig; maar de eerste ontmoeting eenmaal voorbij zijnde, werd ik eindelijk mij zelven meester, even als een jong en ongevoelend soldaat, die zich aan het vuur gewendt; en toen de ontluikende dageraad ons waarschuwde, dat het voorzigtig was om terug te trekken, telden wij twee en tachtig dooden. Ziedaar, mevrouw,» vervolgde de jager, «de geschiedenis van den ganschen nacht, dewijl gij verlangdet te weten, waar ik dien heb doorgebracht.»

«Het verhaal is zeer vreemd,» antwoordde de gravin, «maar ik blijf niet te min bij mijne meening, dat het dwaas van u was gehandeld; zelfs vind ik uw gedrag niet vrij van zekere ijdelheid, daar gij u vermet het geloof van anderen te bespotten. Weet gij wel, mijnheer, dat het eene ware heilighschennis is de asch der dooden te verontrusten; en zoo al die toornige schimmen, wier rust gij gestoord hebt, eenmaal de uwe kwamen storen!»

«Inderdaad,» zeide FREDERIK, «dit herinnert mij aan het standbeeld van den kommandeur en aan het gastmaal van DON JUAN; maar wat mij eenigzins gerust stelt, is, dat van de twintig personen, die hier aan tafel zitten, er geene vier zijn, die niet mijne medeplichtigen zijn geworden.»

«En hoedat?» vroeg en ieder, zijnen buurman angstig aanzien. «Omdat gij allen met de meeste graagte van die konijnen-pastij hebt gegeten,» riep LOWENSTEIN uit, eene ledige schotel aanwijzende; en aanstonds zijne plaats verlatende om zich aan de verontwaardiging der gasten te onttrekken, verdween hij, beladen met de verwenschingen van het gezelschap.

«Zoo wij eene wrank bedachte...» stelde de dokter voor, toen FREDERIK vertrokken was. «Wij moesten hem ook eene pots spelen, om ons braaf ten zijnen koste te vernaken.»

«Ja, ja, wij moesten ons wreken,» riep e de dames als uit éénen mond; en terstond bevalslaagde men, hoe men daarin zou te werk gaan.

Het denkbeeld, dat zich als van zelf opdeed, was om LOWENSTEIN schrik aan te jagen, of ten minste om eenen moed, waarvan men wonderen verhaalde, op de proef te stellen. Men besloot derhalve eenparig, om een gedeelte van den volgenden nacht aan eene geestverschijning toe te wijden. Vooral bepaalde men zich tot dit plan, omdat de volvoering daarvan door eene gewichtige mededeeling van SPACKMANN gemakkelijk werd gemaakt. Daar het hotel vroeger aan den markgraaf van ANSPACH, wiens rentmeester hij was, had toebehoord, kende hij beter dan iemand de inrigting van al de vertrekken. Men vernam door hem, dat de kamer gelijk vloers, door den jongen officier bewoond, juist boven de oude keuken van het hotel, te voren eene dienstboden-kamer was geweest; dat in eenen hoek van den vloer een luik was, geleidende naar eenen verborgen trap. Derhalve was het zeer gemakkelijk om, met die eenvoudige kennis der localiteit, op ieder uur van den nacht toegang tot dit vertrek te hebben.

De voornaamste bepalingen afgesproken zijnde, belastte zich lord HILLS met de verdeling der rollen en der costumes, als ook met de verdere toebereidselen. Van de tijdelijke afwezigheid van FREDERIK gebruik makende, ging hij diens kamer verkennen; en daar hij wist, dat LOWENSTEIN nooit sliep, zonder zijne wapenen naast zich te hebben, deed hij, even als meermalen in een tweegevecht geschiedt, waarin men zijne maatregelen zoodanig neemt, dat de pistolen slechts met los kruid zijn geladen; hij nam al de noodige voorzorgen om een ongeluk te voorkomen, zonder echter iets te veranderen, dat te veel in het oog liep, om den argwaan van zijnen vriend niet te wekken.

Ten half twaalf ure, tijdstip tot de bijeenkomst bestemd, was ieder op zijn post, en, hetgeen zelden het geval is in eene zamenzwering, waaraan vele menschen deel nemen, had niemand het geheim verraden.

Eerst kwam de dokter, belagchelijk in een groot bedaken gewikkeld, dat hem van het hoofd tot de voeten even als een doodkleed bedekte. Vervolgens zag men eene reeks van spoken op dezelfde wijze gekleed. Maar het schrikwekkende spook van allen was een reusachtige monnik van de orde der *Witte-Penitenten*, die onder zijne kap vurige en toornige oogen rolde.

Zoodra de stoet in het vertrek, onmiddellijk beneden dat van LOWENSTEIN, was aangekomen, hield men halt, in de diepste stilte: de dames

rangschikten zich in eenen kring beneden aan den trap om geen enkel woord te missen. Met het slaan van middernacht werden de waskansen uitgedoofd, in de plaats van welke men pitten van hennep, met brandewijn en grof zout doorweekt, gebruikte; waarna men zachtjes begon het luik op te tillen, hetwelk aan LOWENSTEIN onbekend was.

Dze sliep reeds sedert twee uren ten minste, in eene zachte rust gewiegd, de vermoedheid van den vorigen nacht vergetende.

Op eens drukte eene akelige nachtmierrie op zijne kleemde borst: het scheen hem toe, dat eene holle en onderaardsche stem hem bij zijnen naam riep, terwijl een somber licht de duisternis zijner kamer verdroef.

Hij werd met schrik wakker, zijne ontmoeting aan eenen droom toeschrijvende, doch welke was niet zijne verwondering, toen hij door zijne halloopen gordijnen eene ijselijke geestverschijning gewaar werd.

Neen, het was geenszins de begoocheling zijner verbeelding, het vertrek was inderdaad door eene flauwe en akelige schemering verlicht, en op eenige schreden van zijn bed stond een afgrijsselijk spook, dat duidelijk de volgende woorden uitsprak:

«LOWENSTEIN! LOWENSTEIN! schenner der graven, — bid voor uwe ziel!»

Bij deze herhaalde en plegtige waarschuwing, die hem, ondanks zich zelve, aan het bedrevene in den vorigen nacht herinnerde, overviel FREDERIK een hevige angst. Een klam zweet deed zijne leden rillen en zijne haren rezen te berge, zonder dat hij in staat was zijnen schrik te bedwingen; vreeselijk oogenblik van duizeling, waarin de denkbeelden ekkander weifelend bestreiden, het bloed met snelheid naar het hart terugstroomt, en waartegen het sterkste gestel vruchteloos kampt!

Inmiddels gingen de spoken een voor een statig voorbij, toen eindelijk de heug aan den grooten monnik kwam.

«Terug! mensch of duivel!» riep LOWENSTEIN uit, met eene stuipende hand zijne pistolen vattende, die hij verzekerd was zelf te hebben geladen; «terug!» en daar de monnik steeds voortging, loste hij de twee pistolen te gelijk.

Het onkwetsbare spook deed eene schrede vooruit; en twee kogels met verachting op het bed nedervallende, ging hij voor de derde maal de noodlottige woorden herhalen, toen een vreeselijke, hartverscheurende gij

Wij gelooven hiermede het bedoelde artikel genoegzaam te hebben toegelicht; het oordeel over hetzelfde laten wij aan den lezer over. R. F.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 24 Oct. Gisteren hebben voor de Arrondissements-Regtbank (eerste kamer) alhier, de heeren C. de Bie, Commissaris van Politie te dezer Stede, Mr. P. Testas, Burgemeester van Nieuwe-Anstelt, Mr. J. Schimmel, Burgemeester van Weesp en N. van der Stok, Eerste Assessor te Naarden, den eed afgelegd als ambtenaren van het openbaar Ministerie bij de Kantonregten in de arrondissementen, en zijn als zodanig geïnstalleerd.

Dezer dagen is alhier overleden, in den ouderdom van bijna 88 jaren, de Weldelede zeer Geleerde heer Hendrik de Hartog, in leven Lector in de Wis-, Sterre- en Zeevaartkunde aan het Athenaeum Illustré dezer hoofdstad.

Met genoegen verneemt men, dat Z. K. H. de Prins van Oranje voor tien aandeelen deelgenomen heeft aan de St. Michiels-Gestel opgerigte naamloze maatschappij, onder de benaming van *Maatschappij tot invoering der Zijkdeelt in Noord-Brabant*. Ook hebben aan deze maatschappij deelgenomen III. Exc. de Minister-Secretaris van Staat, de Minister van Binnenlandsche Zaken, de Gouverneur der provincie Noord-Brabant, onderscheidene leden van de Staten-Generaal, van de Gedeputeerde en Provinciale Staten, van de stedelijke- en gemeentebesturen, enz., III. Exc. de Generaal der infanterie, Baron Chassé, de Generaal-Majoor George, enz.

Wij vernemen, dat de *Bibliotheca Reuveniana*, een aantal bevattende van 6752 nummers, en welker veiling van den 8 tot den 22 dezer had aangehouden, tusschen de vijf- en zes-en-twintig duizend gulden heeft mogen gelden. Er zal binnen kort een prijslijst derzeive in het licht verschijnen.

Het heeft Z. M. den Koning behaagd, P. M. Groen, zoon van P. Groen, te Leyden woonachtig, te ontheffen van de infamie, en al de gevolgen daarvan, welke geacht zouden kunnen worden immer op hem te hebben gerust of alsoog te rusten; uit kracht van het arrest van het voormalige Hof van Assises in de provincie Holland (Zuidelijk gedeelte).

Naar men vernemen, heeft de heer Royer, directeur der Academie van beeldende kunsten te Amsterdam, als een dankbare hulde aan de nagedachtenis van wijlen H. M. de Koningin, die hem, tot aan Haar afsterven, de meest welwillende bescherming verleende, een borstbeeld dijs geëerbiedigde en algemeen geliefde Vorstin, in marmer, vervaardigd, en dezer dagen aan Z. M. den Koning aangeboden, wien het behaagd heeft, hetzelve met welgevallen aan te nemen. Bevoegde beoordeelaars hebben dit nieuwe kunstwerk van den heer Royer met belangstelling aanschouwd; de gelukkige gelijkenis, welke zoo moeilijk na den dood te treffen was, erkend, en de uitmuntende wijs, waarop dit borstbeeld is bearbeid, ten hoogste bewonderd.

Tot auditie militair ad interim in het provinciaal commandement van Noord-Brabant, is door Z. M. benoemd Mr. J. van Thijne Hannes, advocaat te 's Hertogenbosch, en tot dezelfde betrekking, almede ad interim, in het provinciaal commandement van Overijssel, Mr. J. J. A. de Broyn, advocaat te Zwolle.

Het stedelijk bestuur van Zaandam is door Z. M. gemagtigd tot het heffen eener plaatselijke belasting op de honden.

De *Arnhemse Courant* behelst het volgende bericht uit Canton in China, d.d. 14 Mei j.l.

«Van goederzijde is men hier geïnformeerd, dat, tegen Julij aanstaande, een Engelse vloot, onder commando van eenen admiraal, verwacht wordt. Met zekerheid kan men de reden daarvan niet opgeven, maar men vermoedt, dat dezelve ten oogmerk heeft, om de Chinezen te dwingen, de schulden aan de Engelsen te betalen, en voordeelige handelstractaten met dezelve te sluiten. Men vernemen, onder dien zelfden datum, dat de Nederlandsche consul in China, als steeds beoogt om den Nederlandschen handel in het belang van zijn vaderland te bevorderen, aan het Indische gouvernement, bereids in den aanvang van dit jaar, officieel kennis gegeven heeft van het voornemen, hetwelk de Engelsen betrekkelijk den handel in China zouden hebben, en men voegt er op geene onwaarschijnlijke gronden bij, dat de Nederlandsche consul aldaar het vaste besluit genomen heeft, om, in gevalle de Engelsen in hunne onderneming mogten slagen, gelijktijdig zijne vorderingen bij de Chinezen, ten voordeele van den Nederlandschen handel in China, dringend te reclameren; tot ondersteuning waarvan hij aan het Javasehe gouvernement een of meerdere oorlogsvaartuigen aangevraagd zoude hebben.»

In de *Leeuwarder Courant* leest men het volgende:

HARLINGEN 21 Oct. In den stormachtigen avond en nacht van den 18 dezer had in de nabijheid dezer stad een ramp plaats, waarvan de jaarboeken van dit gewest slechts nog één voorbeeld weten op te noemen, en die even noodlottig als zeldzaam is. De beurtschipper van Harlingen op Amsterdam, Bouke Fockes van der Werf, na Donderdag 11. langen tijd op bedard, weder een gunstigen wind gewacht te hebben, ondernam eindelijk de reis des namiddags ten half twee ure, hebbende aan boord, behalve zijnen stuurman en kok, naar men kan berekenen, vier en twintig passagiers. Tot op de hoogte der zoogenaamde Boontjes gekomen zijnde, was de wind van lieverlede al sterker toegenomen niet alleen, maar ook hem vlak te gengelopen, en had hij het ongeluk bij een wending één zijner zwaarden te verliezen, weshalve hij besloot terug te keeren. Toen hij echter des avonds omstreeks ten half zeven ure, met een vliegende voor den wind, tot aan den mond der haven weder genaderd was, kwam hij ongelukkig; het juiste punt te missen, door een geweldig sterkgaand getij om de Noord, zoodat de achtersteven op de steenen van het Noorderhoofd stiet, het roer uit de haken geligt werd, en verloren ging; terwijl het nu geheel van stuur ontbloote vaartuig de haven voorbij en Noordwaarts opgedreven werd, tot op de zoogenaamde Plaatjes, niet verre van deze stad, waar men het voor een kettingkabel ten anker wist te werpen; dan nu ontdekte men een belangrijk lek; met een bruisend geweld stroomt het water binnen, en wel zoo snel, dat onderscheidene zich in de kajuit of kelder bevindende personen geen tijd hadden zich te redden. Naarweldijs was deze mare alhier verspreid, of alles stroomde naar het Noorder-Bolwerk, van waar men de noodseinen en hulpkreten der bedreigde schepelingen niet onduidelijk gewaar kon worden. Al dadelijk was men op middelen tot redding bedacht, en

bemoeiden zich vele menschevrienden, om hulp te verschaffen: natuurlijk sprak men daartoe den kapitein van de stoomboot *Prins Frederik* aan, om, zoo mogelijk het schip in de haven te slepen, of de passagiers over te nemen, doch deze verklaarde zich niet derwaarts te kunnen begeven, daar op hem de verantwoordelijkheid van het vaartuig rustte; daarop wendde men zich tot het personeel van de loodsdiens, liggende een der loodsvaartuigen buiten de sluizen gereed, en verzocht men de loodsen toch overwijd alles in het werk te stellen, om de in nood zijnde menschen te redden: deze aanzaken werden onmiddellijk achtervolgd door onderscheidene en belangrijke uitroepen aan geld, solide garantie bovendien gehouden voor het eventueel verlies of beschadigen van het loodsvaartuig, en alle aandring en overreding gebezigd om de respectieve loodsen hoofd voor hoofd en gezamenlijk over te halen met het bedoelde vaartuig uit de haven te gaan. Terwijl men hen vruchteloos trachtte over te halen, boden zich een aantal menschevrienden en moedige varensgezellen uit deze stad, vrijwillig en zonder eenige toezegging op beloning, tot redding aan, om, indien men hun slechts een geschikt vaartuig konde geven, alsdan de redding ten minste te beproeven. Doch door eenen toevalligen en noodlottigen samenloop van omstandigheden, konden zij geen geschikt vaartuig meester worden, daar velen van oordeel waren, dat er met sloepen niets uit te voeren was, waartoe anders de Groenlandsche sloepen volgaarne werden aangeboden, daar ook de loodsen weigerden om hunne boot tot dat menschevriend einde af te staan; zij gelieten zich vindelijk, als of zij er zelve op uit wilden zeilen, zoodra het weder en tij iets gunstiger en handzamer werden. Inmiddels toonde men de gestadig om hulp roepende schepelingen, door het ontsteken van teertomen op den dijk, dat men hen opgemerkt had; dat men door deze verlichting op een te verwachten strand was voorbereid, en hield men door het gedurig voortgaan daarmede tevens hunne hoop en moed levendig. Zoo was het allengskens middernacht geworden, maar nog ging de storm niet liggen, zoo dat het bij het voornemen der loodsen bleef. Het was toen, dat drie Engelse kapiteins, welke met hunne schepen in de haven lagen, te weten Daniel Charrosin, James Atkins en Henry Disney, het edel en stoutmoedig besluit namen, om met twee hunner sloepen, de een bemant met drie, de andere met vier hunner matrozen, den gevaarlijken togt naar het gezonken schip te ondernemen. Kapitein D. Charrosin bereikte gelukkig zijn doel, doch vreeze, dat een te groot aantal der nog op het wrak in leven zijnde passagiers, te gelijk op hen zouden aankomen, waardoor de sloep gevaar zoude zou loopen van te zinken, en alsdan hun dood in de golven zouden vinden, hielden iets af en wierpen in de nabijheid van het schip hunne dreg uit, waarvoor zij bleven liggen tot de dageraad aanbak, zonder ophouden de ongelukkige schipbreukelingen, die tot levensbehoud in wand en mast geklommen waren, toespande om moed te houden, tot dat men hen bij den naderenden dageraad te hulp zou kunnen komen; tot vermeerdering der ramp scheurde reeds omstreeks 2 ure het voorwand aan stukken en sleepte die slagtoffers mede, welke aldaar hunne redding gezocht hadden. De andere boot zag zich genoodzaakt, om, na vele vruchteloze pogingen tot ontdekken van het in zwarte duisternis gehulde schip weder naar de haven terug te keren. Eindelijk brak het zoo vurig gewenschte daglicht aan, maar barste ook de storm, als met vernieuwde woede weder los. Desniettemin waagde het thans de manschap der eerste sloep, om te enteren, en was gelukkig genoeg, om drie der schipbreukelingen te verlossen van het wrak, en behouden in de haven te brengen; nu wilden de edele vreemdelingen voort daarop een tweede reis beproeven, maar men wist hen te bewegen, om, daar zij reeds den ganschen nacht rusteloos hadden doorgelaten, hunne grootsche taak aan eenige menschevrienden over te dragen; die, nog versch van krachten zijnde, tot voltooiing daarvan te beter in staat waren. Deze waagden dus met de 2 sloepen een nieuwe poging, onder aanvoering van onze heldhaftige stadgenooten Simon van der Meer en Jacobus Willem Jager, beide bevaren en klooke zeelieden, die zich in den beginne reeds bereid hadden verklaard om den reddenden arm te bieden. Hun moget het gebeuren, om de nog zes levend aanwezigen en twee lijken van den gezonken bodem aan wal te brengen. De overige passagiers, gelijk ook de beurtschipper en kok, waren reeds in den voormiddag door de aanbiddende stroomte van boord geslagen, of in het zinkende vaartuig jammerlijk omgekomen. De lijken dezer ongelukkigen zijn gedeeltelijk hier reeds aangebragt of aangespoeld en gedeeltelijk worden ze nog vermist. Wat de geredden betreft, hun werd aanstonds huisvesting, geneeskundige hulp en alles verleend, wat zij behoeften, terwijl voor de beklagenswaardige weduwen van den beurtschipper en kok en hunne nagelaten kinderen, die door deze ramp ook tot eenen staat van volstrekte behoefte vervielen, een collectie werd bewerkstelligd; waartoe wij al onze menschevriende Landgenooten uitnoodigen: het hunne bij te dragen, zullende de Redactie dezer Courant zich gaarne willen belasten om deze liefdegaven, vrachtfrij toegezonden, aan hen over te maken, die alhier de directie over deze ingezamelde gelden wilden op zich nemen.

Zoverre het mogelijk is, laten wij hiermede de lijst volgen der geredde, verongelukt gevonden en vermist personen: *Geredde Personen*: Jan Schie-man, van Oost-Vriesland; Simon Jacob Pels, oud 20 jaren, van Emden; Maria Prins, van Leeuwarden; H. H. Dijkstra, van Nieuwwoorde in Groningerland; Michiel Philip Wagner, van Altona, oud 23 jaren; Tyroler zanger; Herr Lichtental, van Devenburg, oud 24 jaren, idem; Louis de Galles, van Hamburg, oud 24 jaren, idem; Jan Hendrik Melas Monck, van Maastricht; Jan knecht op het beurtschip.

Namen en beschrijving der zes lijken te Harlingen aangebragt en aangespoeld: Jacob Schuur of Scher, oud 30 jaren, gehuwd, zonder beroep, te Leeuwarden in de Peperstraat; Gerben de Jong, vracht- en turfschipper, gehuwd, zonder vaste woonplaats, als wonende in het schip; Jette Vos, oud 20 jaren, geboren te Groningen, woonachtig te Leeuwarden, bij Maria Prins; J. J. Lochman, Tyroler zanger; Simon Levij Breukhorst, oud 22 jaren, diamantslijper te Amsterdam; Jochem Zijlstra, in de Pijlsteeg te Leeuwarden. Onder de nog vermiste aan boord geweest zijnde personen, worden de volgende opgegeven: B. F. van der Werf, de Schipper; Frike Douma, de Kok; Mr. W. J. Sijpkens, Lid van de Arrondissements Regtbank te Leeuwarden; J. C. Post, Boekhandelaar aldaar; Johannes Osseman, Kleer-maker aldaar; Trijntje de Jong, aldaar; A. Koppelaar, harpspeler bij de Tyroler zangers, van Aken; benevens nog 2 à 3 militairen. Een duidelijker opgave is voor het tegenwoordige niet doenlijk, wijl geene lijst der aanwezige geweest zijnde passagiers bestaat.

's GRAVENHAGE 23 Oct. Heden is uit deze residentie vertrokken, zich naar België begevende, de heer du Bus de Ghisignies, voormalig Gouverneur-Generaal van Z. M. in Nederlandsch Indië.

Gisteren heeft de commissie, welke belast is met het ontwerpen van een adres van antwoord op 's Konings openingrede, in een geheime bijeenkomst der Tweede Kamer, zoodanig ontwerp ingediend; hetzelve is terstond naar de afdeelingen verzonden. Heden heeft de centrale afdeeling rapport over dat ontwerp uitgebragt. Het ontwerp is onmiddellijk in beradslaging gebragt, door de Kamer aangenomen en aan de Eerste Kamer verzonden. Dezelve zal morgen over hetzelfde beradslagen. Indien zij zich daarmede mogt vereenigen, zal het adres aanstaanden donderdag Z. M. den Koning worden aangeboden.

LEYDEN 22 Oct. Eenige dagbladen hebben dezer dagen gemeld, dat onze stadgenoot, de hoogerleerde heer C. L. Blume, door het Institut de France te Parijs tot corresponderend lid zou verkozen zijn. Van goeder hand kunnen wij echter bij deze melden, dat dit bericht voor als nog te voorbarig is, doch dat aan zijn hooggeel. de groote onderscheiding is te beurt gevallen, om de tweede op het drietal te staan, uit hetwelk een keus voor een buitenlandsch corresponderend lid moet geschieden.

BREDA 23 Oct. Naar men vernemen, is door den Ed. Achth. heer burgemeester dezer stad de waarneming van het openbaar ministerie, in de zaken bij art. 44 der wet op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie vermeld, naar aanleiding van art. 45 dier wet, opgedragen aan den heer M. J. Dieudonné, commissaris van politie alhier ter stede.

NIJMEGEN 23 Oct. Nadat op den 19 Junij li. de leerlingen van de school der Nijmeegsche afdeeling van de maatschappij tot nut van 't Algemeen, bij openbaar onderzoek, de meest voldoende blijken van hunne vorderingen in de onderscheiden vakken van het lager onderwijs, benevens de Fransche taal, gegeven hadden, bad op 11. vrijdag de uitdeeling der prijzen plaats, bij welke gelegenheid de Wel Ed. heer Dr. C. van Eldik, als tweede voorzitter der besturende school-commissie, in tegenwoordigheid van een aanzienlijk getal toehoorders, in het lokaal van het departement, een herinnering gaf aan de voornaamste voorwerpen der kinderlijke liefde, waarna door den Wel Ed. heer C. Enklaar eenige dichtregelen werden voorgelezen, over de waarde der opvoeding; terwijl een, door de zorg der commissie daargestelde, welluidende muziek, door gezang der schooljeugd afgewisseld, dit feest bijzonderen luister bijstelde.

DUITSCHLAND.

POSEN 10 Oct. Al de berigten uit Polen en het binnenste gedeelte van Rusland bevestigen de tijding, dat in het zuidelijke gedeelte van het rijk belangrijke krijgsmagten zamentrekken. Naar men vernemen, zal Z. M. de Keizer van Rusland het leger van het Zuiden in den loop dezer maand inspecteren.

LIEBENWERDA 13 Oct. In den nacht van den 4 Oct., ontstond in de stad Ortrand een zoo hevige brand, dat zestig huizen, het stadhuis en bijgebouwen niet mede gerekend, geheel eene prooi der vlammen zijn geworden. Een aantal ongelukkige families bevinden zich van alles beroofd, en zijn in de diepste armoede gedoodeld.

WEENEN 17 Oct. Men vernemen, dat eerlang een academie van wetenschappen alhier zal worden gesticht, waarvan het voornaamste doel zal zijn, om, zoo mogelijk, eenen groeten invloed op de Duitsehe letterkunde uit te oefenen, hetwelk tot dus verre in Oostenrijk verwaarloosd is.

MÜNCHEN 17 Oct. In het huis van correctie te Knaisheim, is op den 14 des avonds onder de veroordeelden tot dwangarbeid een oproer ontstaan, waardoor de opziener en bedienden mishandeld werden; alleen door de gewapende magt kon men de boosdoeners tot bedaren brengen, nadat dezelve verschillende malen op hen had geschoten, waarbij 2 personen gedood en 8 gekwetst werden.

Part. Correspond. FRANKFORT 21 Oct. Gisteren is de graaf van Walsburg Trichseff, vroeger gevolmachtigd minister van Z. M. den Koning van Pruisen, bij het hof in 's Gravenhage, alhier aangekomen. Dagelijks vernemen men over Weenen uit Konstantinopel, betreffende het gedrag van Mehemmed-Ali, de tegenstrijdige berigten; intusschen schijnt het zeker, dat de Pacha van Egypte een goed gelaat bij een slecht spel zet, en den Sultan veel toestaat. Hij schijnt hoop te voeden, dat de verbindenis tusschen Engeland en Turkije niet van langen duur zal zijn, maar de Russische regering weldra te Konstantinopel weder dezelfde vroegeren invloed erlangen. Reeds is die invloed, sedert de terugkomst van den heer van Butineff, toegenomen, en heeft de Sultan berouw, dat hij zich tot stappen liet verleiden, welke het hof van St. Petersburg onaangenaam zijn. Op deze wijze blijft de Sultan in het net der diplomatie gevangen, en Mehemmed-Ali durft dus met regt de verwachting koesteren, dat zulks ten eenen of anderen tijd voor hem gunstig zijn zal. Ware hij tien jaren jonger, zou hij de ontknoping van het drama van het Oosten meer rustig te gemoet zien, dan nu, bij zijnen reeds gevorderden leeftijd, het geval is.

In het midden der maand November aanstaande, zal de ijzeren spoorweg in Brunswijk voor het eerst geopend worden. De graveur Fritz zal den steinpel snijden, voor eenen bij die gelegenheid te vervaardigen gedenkpenning. In Brunswijk hecht men geen geloof aan het gerucht, dat de stenden aldaar, bij hunne te houden bijeenkomst, aan het Ministerie een interpellatie betreffende de Hanoversche zaken zullen doen. Van het huwelijk des Hertogs Wilhelm van Brunswijk vernemen men thans weder niets. Het weder is alhier thans helder en zacht, hetwelk hoogst gunstig voor den driedaagschen winoogst, welke morgen begint, zijn zal.

Te Krakau zal, naar men uit particuliere berigten vernemen, het garnizoen door de beschermende Mogendheden versterkt worden. Echter geloof men aan geene verdedeling van Krakau, daar de Mogendheden van het Westen zulks ongaarne zien zouden, en men thans alles wil vermijden, wat tot eenige ernstige onaangenaamheid tusschen de groote Mogendheden aanleiding zou kunnen geven.

Sedert liet weder zoo ongunstig was, is de post alhier eerst des avonds aangekomen, zoodat men twijfelt, of het wel zal gelukken, hem zoodanig te bespoedigen, dat hij vóór den middag alhier aankomt.

Z. Exc. de graaf van der Duijn van Maasdam is den 16 dezer bij Z. M. den Koning van Württemberg ten gehoor toegelaten, en door Hoogstdonzelven ter tafel genoodigd.

wetgalmde — FREDERIK VAN LOWENSTEIN was niet meer! en lord HILLS (deze was het, die de rol van den monnik speelde) drukte slechts een lijn in zijne armen, dat de wanhopige zorgen van den docter te vergeefs trachtten weder in het leven te roepen.

IETS OVER TOOVERVIERKANTEN.

Een toovervierkant is een vierkant, verdeeld in een aantal vierkante perken, waarvan de horizontale en verticale reijen evenveel in getal zijn; do de perken moeten zoodanig met onderscheidene getallen worden ingevuld, dat de som der getallen, in iedere rei geplaatst, zoowel overhoeks, als horizontaal of verticaal, altijd dezelfde is.

Het kleinste toovervierkant bestaat uit 9 of 3maal 3 perken; bevat 3 horizontale, 3 verticale en 2 overhoeksche reijen; het onderstaande is zoodanig, en is ook het kleinste mogelijke in geheele getallen, bedragende de som van iedere rei 15, kunnende in 8 onderscheidene gedaanten voorgesteld worden, waarvan de twee onderstaande tot voorbeelden kunnen dienen.

2	9	4
7	5	3
6	1	8

of

8	3	4
1	5	9
6	7	2

Deze getallen, in hunne natuurlijke volgorde, hebben gelijke verschillen, en zijn derhalve leden eener arithmetische progressie van 9 termen.

Alle toovervierkanten van 4maal 4 (16), 5maal 5 (25) of meerder perken, kunnen altijd met zoovele termen van in arithmetische progressie staande getallen, als er perken zijn, worden ingevuld. Bij voorbeeld:

Laat in het algemeen de termen der arithmetische progressie voorgesteld worden door $a, a+b, a+2b$, enz. tot $a+n-1$ maal b termen, waarin n het getal perken aanwijst; dan heeft men voor een toovervierkant van 16 perken de termen $a, a+b$, tot $a+15b$; voor 25 perken, $a, a+b$, tot $a+24b$, enz.

Een toovervierkant van 16 perken kan, onder anderen, worden ingevuld op de volgende wijze:

a	$a+14b$	$a+13b$	$a+3b$
$a+7b$	$a+9b$	$a+10b$	$a+4b$
$a+11b$	$a+5b$	$a+6b$	$a+8b$
$a+12b$	$a+2b$	$a+b$	$a+15b$

Hier verkrijgt men voor de som van iedere rei $4a+30b$. Nemende nu a en b ieder naar welgevallee, zoo zal men al de termen in eene geschikte arithmetische progressie voorgesteld zien.

Indien nu $a=4$, $b=2$ genomen wordt, dan moet $4a+30b$, of 4maal 4 geteld bij 2maal 30, zijnde 76, de som van iedere rei uitmaken.

Het vierkant van 16 perken, ingevuld volgens de aangenomen waarde van a en b , vertoont zich nu aldus, en bevat de arithmetische progressie 4, 6, 8, enz. tot 34.

4	34	30	10
18	22	24	12
26	14	16	20
28	8	6	34

waarvan de optelling der reijen telkens 76 voortbrengt.

DE GRAVIN DUBARRY.

Men heeft over het algemeen de opmerking gemaakt, dat de vrouwen; die door de revolutionaire moordbijl, ten tijde van het terrorisme in Frankrijk, bij duizenden ter dood gebragt zijn, alle vol moed gestorven zijn. Eene enkele uitzondering maakte hierop de gravin DUBARRY, vroeger Majtresse van LOEWIJK XV, en die op den 7 December 1793 geëxecuteerd werd. Zij weende en snikte op het schavot zoo overloed, en smeekte zoo dringend, om het behoud van haar leven, dat het volk, dat reed: daarenboven door hare schoonheid getroffen was, in beweging begon te geroeken, en men de toetegstelling moest bespoedigen. Hare onschuld, in hetgeen haar door Conventie ten laste werd gelegd, is daarenboven volkomen bewezen; hare eenige schuld bestond in hare groote schatten, waarop men het gemunt had. Verdiende, wel is waar, de gravin DUBARRY, als Maitresse van LOEWIJK XV, minachting, zoo heeft zij zich daarentegen, in de ergste crisis der revolutie, (en dit is niet algemeen bekend), voortreffelijk gedragen jegens de ongelukkige Koningin MARIA ANTOINETTA; zij liet haar door een vertrouwd persoon zeggen, dat zij het diepste medelijden voor haren toestand koesterde, dat zij al hare schatten aanbod, en zich gelukkig zoude achten, dezelve voor haar behoud op te offeren. De Koningin, ofschoon geen gebruik makende van de aanbiedingen der Gravin, was evenwel zeer gevoelig hierover, en gaf zulks meermalen openlijk te kennen. Daar de geschiedenis zoo veel ten laste van deze vrouw heeft opgeteekend, zoo is het niet ongeoorloofd, ook dat, wat haar tot lof kan verstreken, bekend te maken.

BLADVULLING.

Als een zat u prijs, stop dan uwe ooren dicht. Al een wijs man u uwe feilen aantoon, verlies dan toch geen enkel woord.

(VAN BEUSEKOM.)

Dezer dagen is de heer Gerstner, aanlegger der Russische ijzeren spoorwegen, alhier aangekomen, zich naar Noord-Amerika begevende, om aldaar de vorderingen bij het aanleggen en onderhouden van ijzeren spoorwegen te onderzoeken.

Uit Weenen wordt gemeld, dat zonder twijfel tusschen Warschau en Krakau een ijzeren spoorweg zal worden aangelegd. Reeds hebben kapitalisten aldaar daarvoor aanbiedingen gedaan, doch het blijft nog zeer de vraag, of zij zullen aangenomen worden.

Naar men zegt, wordt H. M. de Koningin van Beieren eerst tegen het einde dezer maand uit Triest terug verwacht.

FRANKRIJK.

PARIS 22 Oct. De *Courrier Français*, melding makende van de gisteren door gewone *Parijse Correspondentie* en den *Temps* medegedeelde berichten, betreffende een oplossing van het Hollandsch-Belgische vraagstuk, voegt er bij, nog niet te weten, of de Londensche Conferentie reeds werkelijk zoodanige beslissing heeft genomen, maar wel, dat de vijf Mogendheden het nagenoeg omtrent de volgende punten eens zijn: de kwestie van het grondgebied moet in den zin der 24 artikelen beslist zijn, terwijl het bedrag der schuld op bijna de helft zal verminderd worden, en de bepalingen omtrent de Scheldevaart ook in het voordeel van België zullen uitvallen. Het genoemde blad besluit met te zeggen, dat het weldra zal moeten blijken, in hoeverre zulks met de waarheid overeenkomstig is.

Een der Fransche dagbladen berigt, dat de Hertogen d'Aumale en de Montpensier, beide jongere zonen van Z. M. den Koning der Franschen, hunne studien aan het college van Hendrik IV hervat hebben, waarop zich inspelijks bevonden de zonen van den infant Don Francisco de Paula, de hertogen van Cadix en Seville.

Berigten uit Algiers van den 12 dezer melden, dat aldaar eenige dagen te voren een schending van het Fransche grondgebied heeft plaats gehad; meer dan 200 Hadjouten hebben de bewoners van eenige pachthoeven te Beni-Mouca willen oplichten, doch zijn daarin nog bijtijds gestuit geworden. Een detachement van de Afrikaansche jagers heeft hen achterhaald en, na een vreeselijke slagting te hebben aangerigt, geheel op de vlucht gedreven. Abd-El-Kader bevindt zich te Ain-Madi, en het schijnt vrij zeker, dat deze Arabier er wederom op bedacht is, om de vijandelijkheden tegen de Fransche regering te hervatten.

Mlle Mars zal heden avond voor het eerst, na hare terugkomst uit Italië, in de rol van *Louise de Lignerolles* in de *Comédie Française* wederom optreden.

Te Bordeaux is thans een regtsgeeding begonnen tegen de manschappen van het schip *L'Alexandre*, waarvan de kapitein door een deel van de equipage is vermoord geworden. Van eenen anderen kant schijnt het, dat eenige der moordenaars, door de zorgen van het Fransche consulaat, te New-York, zijn gevat en naar Frankrijk overgevoerd. De Amerikaansche autoriteiten moeten echter in deze daad eenen inbreuk op de gastvrijheid der Vereenigde Staten gezien, en de Fransche consulaire agenten te New-York in hechtenis genomen hebben. De Parijse dagbladen maken van deze gebeurtenis veel ophof en vorderen, dat de Fransche Regering zich deze zaak ernstig aantrekke.

De heeren Rollé et Schilwagné te Straatsburg hebben een brandspuit of brandpomp uitgevonden, waarvan men zich de beste gevolgen voorspelt; zij bestaat in een breede koperen buis, de gedaante hebbende van een draag- of rugmand, zoo als in de steenkolenmijnen wordt gebruikt. Door middel van eenen slinger, welke door éene hand in beweging kan worden gebracht, pompt men eenen waterstraal, aan welken door de andere hand de vereischte richting wordt gegeven, die binnen een minuut op eenen afstand van dertig tot veertig voeten dertig litres (Ned. kannen) water voert. Een der grootste voordeelen, welke dit werktuig aanbreedt, is, dat men het overal in het binnenste der brandende of door brand bedreigde gebouwen kan plaatsen.

Te Marseille overleed onlangs een jongeling van 17 jaren, die zeer aan het gebruik van sterke dranken was verslaafd, ten gevolge van zelfontbranding, kort nadat hij een aantal glaasjes brandewijn achtervolgelijk had uitgedronken.

BAYONNE 18 Oct. De prinses de Beira en de oudste zoon van Don Carlos zijn in de Baskische provincie aangekomen; zij waren vergezeld van den abt Amat, legaat van Z. H. den Paus bij Don Carlos.

De kruifabriek der *Carlsten* te Deuca is in de lucht gesprongen; hetzelve heeft geen groote schade veroorzaakt; de brand, die dien ten gevolge uitbrak, werd spoedig geheel gebluscht.

Volgens tijdingen uit Estella dd. 15, is de *Christino* generaal Don Diego Leon van La Ribera komende, met 3 bataljons, Pampeluna binnen getrokken; de typhus heerscht onder deszelfs troepen; men heeft reeds meer dan 800 man, die onder zijne bevelen stonden, naar de hospitalen moeten overbrengen. Eenige bataljons *Carlsten* hebben zich naar de richting van La Ribera begeven. Espartero bevindt zich steeds te Logrono, zonder dat eenig bataljon den Elbro is overgetrokken. Munagorri heeft, op zijne aanvraag bij lord John Hay, ingenieurs ontvragen, ten einde op een geschikte plaats aan de grenzen van het Spaansche grondgebied een fort op te richten, in een stelling, waar de *Carlsten* hem niet kunnen aanvallen, zonder dat hunne schoten op het Fransche grondgebied terug kaatsen; ook zijn artilleristen naar hem afgezonden, om de werken der ingenieurs te beschermen.

SPANJE.

MADRID 15 Oct. De gewone *Madridsche Correspondentie* bevat het volgende:

Men spreekt alhier zeer veel over het misverstand, hetwelk tusschen de Engelsche ambassade en het Ministerie bestaat, ten gevolge van zekere artikelen, in de dagbladen geplaatst, die een kwalijkgezinde uitlegging gaven aan de reizen, door een van de secretarissen der legatie naar Katalonië en Andalusië ondernomen. De *Gaceta* heeft dien indruk getracht uit te wischen, door een artikel daartegen te plaatsen; intusschen heeft hetzelve lord Harrier, die de plaats van den heer Villiers vervult, niet bevalen, en men heeft opgemerkt, dat niemand der ambassade bij de toelating tot den handkus aanwezig was, en dat alle gemeenschap tusschen het Ministerie en de ambassade heeft opgehouden.

De bevelhebber van Segovia heeft het berigt herwaarts gezonden, dat de kapitein Lorenzo Aguacil de Carlsten, onder bevel van Calverte, in het dorp Belagos heeft aangevallen, dat het gevecht drie uren heeft aangehouden, en dat hij de Carlsten heeft op de vlucht gejaagd, waarbij zij 23 paarden, vele wapenen, en een aantal krijgsgevangenen hebben achtergelaten.

Bij besluit van H. M. de Koningin, dd. 12, is vastgesteld, dat de *Carlsten* en soldaten van het leger der *Carlsten* hooptroepen, die toegelaten hebben, om een brevèt van den kruis of eereteken te vorderen, voor bewezen heldendaden, zich binnen twee maanden zullen moeten aanmelden, na verloop van welken tijd op die aanvragen niet meer zal worden gelet.

STADSNIEUWS.

Gisteren in den namiddag is op de Schans bij de Weesperpoort het lijk van een vrouw uit het water gehaald, welke sedert eenige dagen vermist werd; krankzinnigheid schijnt de oorzaak van dit ongeval te zijn.

In den afgelopen nacht, even vóór 12 ure, is ten huize van den plaatdrukker J. Sienkemeijer in de Warmoesstraat, N° 31, brand ontstaan. De brand, in den beginne hevig, is nogtans door de activiteit der twaalf in weking geweest zijnde brandspuiten spoedig gekeerd, en de belovende percelen, welke slechts eenige schade hebben geleden, voor alle verdere gevaren bewaard gebleven. De bewoner van het huis, hetwelk van achteren geheel is uitgebrand, is deels in het aangezicht en handen gewond, en dien ten gevolge ter betere verpleging naar het Binnen-gasthuis vervoerd geworden.

In den afgelopen nacht is op den O. Z. Achterburgwal, bij de Bardesteeg, het lijk van een manspersoon uit het water opgehaald.

Opvoering.

De hieronder genoemde Personen, alle dienende bij het 1ste en 2de bat. der 1ste afdeling mobiele Noord-Hollandsche Schutterij, wordende met dezen opgecepen zich onverwijld te voegen aan het Commissariaat van de Militaire zaken dezer Stad, als: Dirk Baaslerp, Cornelis Brok, Matthijs Samson van Zweeden en Willem Ronge.

175 KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der *Vijfde Klasse*, Dinsdag 23 Oct.
11de Lijst: N° 15268 een premie van f 1,200; N° 12140 een prijs van f 60,000; N° 25637 een premie van f 1,200. 12de Lijst: N° 13762 een prijs van f 1,000; N° 3938 een dito van f 1,000.

BEVALLEN. 19 Oct. A. E. Nollthuis, geb. Feijensrooth, D. — 20 Oct. A. C. Voorbeijtel Cannenborg, geb. Kuhn, D. — 21 Oct. H. G. Scholten, geb. van Bergen, D. — Te *Baanbrug*, M. Legrom, geb. van Coeyerden, Z.

OVERLEDEN. 21 Oct. H. de Hartog, 88 j.

Beurspreizen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.		AMSTERDAM, 24 October, 4½ ure.		volg. de Soc. tot nut des Obligatiedhandels.		volgens de Effecten-Societeit.	
		van	tot	geho-	laag-	hoog-	geho-
				ven	sto	sto	ven.
NEDERL...	Werkelijke Schuld...	53½	54½	53½	53½	54	53½
	Dito.....	101½	102	101½	101½	102	101½
	Uitgestelde Dito.....	23½	24½	24½	24	24	23½
	Kansbiljetten.....	96½	97	96½	96½	97	96½
	Amortisatie-Syndic.....	79½	80	79½	79½	80	79½
	Dito.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Handel-Maatschappij.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Nieuwe dito.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Nieuwe dito 1837.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Entrepot-Dok.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Oost-Ind. Leening.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Dito.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Aandelen Kansb.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Spoorweg Haarlem.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Aand. Rijn-Spoorw.....	173½	174	173½	173½	174	173½
FRANKR...	Inscrijving G. B.....	173½	174	173½	173½	174	173½
ENGLAND...	Dito.....	173½	174	173½	173½	174	173½
SPANJE...	Leening Ardoins.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Dito onbep. Stuk.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Passive.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Deferred.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Fransche Uitgestelde	173½	174	173½	173½	174	173½
	Engelsche dito.....	173½	174	173½	173½	174	173½
PORTUGAL...	Oblig. te Londen.....	173½	174	173½	173½	174	173½
NAPEL...	Certific. bij L. & B.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Dito Falc. & Co.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Dito te Londen.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Aandelen Tavolara.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Dito te Parijs.....	173½	174	173½	173½	174	173½
RUSLAND...	H. & C. 1788, 1816.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Dito 1828, 1829.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Dito 1831, 1833.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Oblig. te Londen.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Dito te Hamburg.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Inscr. in Assign.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Certific. van dito.....	173½	174	173½	173½	174	173½
POLEN...	Aandelen a f. 300.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Dito a f. 500.....	173½	174	173½	173½	174	173½
PRUISSEN...	Dito R. 50.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Neg. Londen 1830.....	173½	174	173½	173½	174	173½
OOSTER...	Aandelen a f. 100.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Dito a f. 250.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Metalek.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Dito.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Dito.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Dito te Londen.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Weenerb. Gold & Co.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	Dito.....	173½	174	173½	173½	174	173½
	N. Ween. Aand. f. 500.....	173½	174	173½	173½	174	173½
DENEMAR...	Oblig. te Londen.....	173½	174	173½	173½	174	173½
BRAZILIE...	Dito dito.....	173½	174	173½	173½	174	173½
LOUISIANA...	Hope & Comp.....	173½	174	173½	173½	174	173½
DARMASTADT...	Aand. bij loting.....	173½	174	173½	173½	174	173½

BEURSBERICHT.

AMSTERDAM, 24 October, 1838.
De gunstige stemming, waarin reeds gisteren de markt in Hollandsche Fondsen bleef, heeft zich heden goed gehandhaafd; in Integralen vertoonden zich, voor Engelsche rekening, weder verschillende koopers, waardoor derzelver prijs zich, bij levendigen handel, allengskens van 53½ tot 53½ a 54 verhef; Kansbiljetten volgden de williger stemming der Integralen, en blijven mede ½ gulden hooger; overige bleven vast op hunne vorige koersen. Ook Aand. Handel-Maatschappij verbeterden zich weder in prijs; geopend 173½, steeg dezelve tot 173½, ½, en blijft 173½.

Van Buitenlandsche Fondsen bleven Ardoins, bij eenigen handel, niettegenstaande het lager merk van Parijs, op hunnen vorigen koers. Russische en Oostenrijksche, alsook Zuid-Amerikaansche goed vrijhoudend; naar Grieken was tot hooger prijs eenige meerdere vraag.

Griekenl. roode a f. 100, 12½. Griekenl. bl. a f. 100, 14½, 15. Dito a f. 200, 13½. Dito a f. 300, 13½. Dito a f. 500, 12½, 13½. Columbia 2de Leening, a f. 100, 16½. Peru 13½. Nieuwe Mexico 6 pCt. 20. Uitgest. 7. Compon Griekenl. bl. onb. f. 2½. Dito roode onb. en enk. f. 2½, 2½. Dito Columbia onb. f. 2½. Dito enk. f. 3. Dito Peru f. 2½. Dito Ardoins Nov. 1837 en Mei 1838, 11, ½.

Koers van het Geld. Beleming 2½. Prolongatie 2½. Wissel-Discont 2½ pCt.

Prijzen ten 5 Ure: Integralen 53½. Kansb. f. 24½ a ½. Handel-Maatschappij 173½. Ardoins a f. 85, 10½.

FONDSEN EN WISSELSKOERSEN OF VREEMDE BEURZEN.

PARIS, 22 October.		ANTWERPEN, 23 October.	
Inscr. op ult. 5 pCt.	109.40.	Spanj. Ardoins. 5 pCt.	18½, 4, 19.
ditokontant. 5	109.40.	Passive.....	4.
ditokontant. 3	81.05.	Napels, Falcen. 5	101.55.
ditokontant. 3	81.20.	ditokontant. 5	101.50.
Bank-Actiën.....	2615.	Portugal..... 5	20½.
Bank bij Lafitte.....	1130.	Engl.....	fr. 380.
De handel in Fransche Fondsen was heden onbelaagrijk, evenwel waren derzelver prijzen iets laagwer. Ardoins waren aangeboden a f. 18½ a 18. Het legitimistisch dagblad van Bordeaux berigt officieel de aankomst van de Prinses de Beira met den oudsten zoon van Don Carlos in Spanje. Na de beurs 5 pCt. 81.07½. Wisselk. Amst. 1/m 57½. 3/m 57½.			

AMSTERDAM, 23 October.		ANTWERPEN, 23 October.	
Metalek..... 5	107.	Ardoins..... 5 pCt.	10½.
Partialloten.....	f. 456.	Uitgestelde.....	5½.
Loten f. 500.....	770.	Napels, Falcen. 5	93½.
Pol. Lot. f. 500.....	137½.	Brazilië..... 5	79½.
ditokontant.....	118.	Denemarken..... 3	75½.
Nassau Loten.....	22½.	Pruss. Loten.....	119.
Darmst. Loten.....	23½.		

Niettegenstaande de koers van Parijs niet bekend was, was er heden zeer veel handel in Ardoins, en vertoonden zich daarin verschillende goede koopers; de prijs onderging mede veel variatie, geopend 15½, steeg dezelve tot 16½, ging weder terug tot 15½, klom op nieuw tot tot 16½, en blijft, na het bekend zijn van het Parijse merk met ½ pCt. lager, zeer vast 15½, ½ koers op morgen. Premie 1/m 18½, ½ ex d. 1, op ult. 16½ d. 3. Brazilianen zijn gedaald a 79½. Aand. in de Bank voor de Volksvrijt 90½. Societeit de Commerce 96 aangeboden.

BRUSSEL, 23 October.

3 ure: Ardoins waren heden zeer vast op den prijs van 15½ g.; eenige posten werden a 15½ verhandeld, tot welken koers zij, niettegenstaande de daling van Parijs, gevraagd blijven.

BERLIN, 19 October.

Pruss. Leen.. 4 pCt.	102½.	Pol. Lot. f. 500	pCt. 77½.
1sten dito.....	69.	ditokontant.....	68½.
Metalek..... 5	109½.	Holland..... 2½	52½.
ditokontant.....	102½.	Napels, Falcen. 5	94.
Bank-Actiën.....	992.	ditokontant.....	102½.
Loten f. 500.....	131½.	Denemarken..... 3	75½.
Russ. Loten..... 5	113.	Darmst. Loten.....	13½.
ditokontant.....	102½.	Nassau Loten.....	12½.
ditokontant.....	102½.		

Van eenige Fondsen waren de koersen iets hooger; de handel was echter onbeduidend.

FRANKFORT a/M, 21 October.

Metalek..... 5 pCt.	108½.	Pol. Lot. f. 500	77½.
ditokontant.....	3	ditokontant.....	68½.
Bank-Actiën.....	f. 1737.	Holland..... 2½ pCt.	52½.
Loten f. 500.....	127½.	Spanj. Ardoins..... 5	6½.
		Tauusbahn.....	f. 263½.

WIEN, 17 October.

Metalek..... 5 pCt.	107½.	Bank-Actiën.....	1459.
ditokontant.....	4	Loten f. 500.....	127½.
ditokontant.....	3		
Wisselk. Amst. 2/m	137½.		

De gisteren avond in veiling geweest zijnde *Muscadol-Rosijn* is afgedaan a f 24, en de *Bloem-Rosijn* uit de hand verkocht, prijs geheld. De halve kisten *Prumedanten* zijn verkocht van f 18 a f 18½.

De gisteren avond alhier gehouden veiling van 123 vaten *Portorico Suiker* is afgegaan als volgt: Kav. 1 zijn 10 vaten a f 23. 2. 10 dito a f 25. 3. 10 dito a f 26½. 4. 10 dito a f 27½. 5. 10 dito a f 27½. 6. 10 dito a f 28½. 7. 10 dito a f 29½. 8. 10 dito a f 30. 9. 10 dito a f 30½. 10. 10 dito a f 30½. 11. 10 dito a f 30½. 12. 13 dito a f 31½.

GRANENMARKT.

24 October.

Tarwa weder bij partijen ter speculatie en Binnenlandsche verzending gekocht: 128, 129 @ bonte Poolse f 352, 354; 126 @ dito f 340; 127 @ roodbonte f 342 in Entrepot; 128 @ witbonte Poolse f 308; 120 @ o. dito f 325; 129 @ bonte dito f 355; 127, 132 @ Pommerse f 335, 350; 131 @ Rostoker f 350; 123, 124 @ Anclammer f 305, 315; 126, 128 @ Zeewache f 335, 355; 125, 127 @ Viessche f 334, 345; 126 @ Wismar f 330 in consumtie.

Rogge en Gerst zonder handel.
Haver: 84 @ f. 100; 86 @ dikke f 95; 76 @ o. Voer f 86.
Boekweit vond in de nieuwe soorten wederom gereede koopers; het weinig ter veil zijnde is als volgt opgeurnd: 110 @ Goische op levering f 186; 114 @ Viessche f 178; 108 @ Bossche f 155; van jarige is verkocht: 108 @ zwart Groninger Zand f 155; wordende de pauke jarige soorten wederom hooger gehouden.

Koolzaad dadelijk zonder handel. 9 Vats in Oct. en Nov. Lvl. 74.

Lijnzaad zonder handel.

Rapporte Ordinair f 43½. Vliegeng f 42½ a 42. Po. Nov. f 42 a 41½.

Po. Dec. f 42½ a 42. Po. Mei 1839. f 40½ a 40½. Po. Sept. 37.

Lijnolie Ordinair f 31½. Vliegeng f 30½. Po. Nov. 30½.

Linneepolie slap. Ordinair f 42.

Raaphooken pr. 1,040 st. f 63 a 72. — Lijnkoeken pr. 104 st. f 7½ a 10.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar SURINAME, het tweed. gek. barkschip *Dina Maria*, Kap. A. Alhers, Jr. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar STRAALSUND, WOLGAST, GRIEFSWALD en BARTH, het brik-schip *Auguste Mathilde*, Kap. J. C. Grunwaldt. Adres bij Hakenson, Jansen en Comp.

